

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno razlagalo člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾, ker:

je Sodišče prve stopnje prezrlo dejstvo, da je presoja verjetnosti zmede odvisna od številnih dejavnikov, omenjenih v sedmi uvodni izjavi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 ⁽²⁾ in zlasti od prepoznavnosti znamke na trgu in ne samo od podobnosti med znamko in znakom ter med označenimi proizvodi in storitvami;

se prejšnja znamka „Ferrero“ ne uporablja za označitev proizvodov, ki se prodajajo na nemškem trgu. Torej ni nobene verjetnosti zmede za povprečnega nemškega potrošnika, ki ne povezuje znamke „Ferrero“ z njenimi proizvodi, ne glede na stopnjo podobnosti med znakoma;

je prezrlo tudi dejstvo, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti verjetnost zmede v javnosti presojati celovito, pri čemer je treba upoštevati vse dejavnike, ki so pomembni za okoliščine te zadeve. Poleg tega celovita presoja verjetnosti zmede vsebuje določeno soodvisnost med upoštevanimi dejavniki. Pritožnica trdi, da če bi Sodišče prve stopnje upoštevalo soodvisnost upoštevanih dejavnikov, bi ugotovilo, da je verjetnost zmede majhna.

⁽¹⁾ UL L 11, str. 1-36.

⁽²⁾ UL L 209, str. 18-19.

Pritožba, ki jo je 24. maja 2006 vložila Ponte Finanziaria SpA zoper sodbo Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 23. februarja 2006 v zadevi Ponte Finanziaria SpA proti UUNT in Marine Entreprise Project Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl, T-194/03

(Zadeva C-234/06 P)

(2006/C 178/37)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Finanziaria SpA (zastopniki: P. Roncaglia, A. Torrighiani Malaspina, M. Boletto, avvocati)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in Marine Entreprise Project Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi

Predlogi pritožnice:

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

1. razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje (četrti senat) z dne 23. februarja 2006 v zadevi T-194/03, s katero je bila tožba, ki jo je vložila pritožnica zavrnjena in je bilo naloženo plačilo stroškov;
2. ugodi tožbi, ki je bila vložena na Sodišče prve stopnje, s katero je pritožnica predlagala, naj:
 - a) se razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. marca 2003 v postopku R 1015/2001-4, s katero je bil zavrnjena pritožba pritožnice glede dodelitve znamke Skupnosti št. 940007 BAINBRIDGE (figurativna) za proizvode iz razredov 18 in 25;
 - b) naj se UUNT in intervenientu naloži plačilo stroškov v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je izpodbijana sodba napačna, zaradi:

- 1) Napačne uporabe člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94, ker obstaja verjetnost zmede med nasprotujočimi si znamkami, ker:
 - naj bi Sodišče prve stopnje nepravilno presodilo, da ne obstaja minimalna stopnja podobnosti med znamko intervenienta BAINBRIDGE in družino znamk z elementom THE BRIDGE pritožnice, pri čemer je Sodišče prve stopnje priznalo, da izpodbijana znamka BAINBRIDGE predstavlja „znatno“ slušno podobnost z nekaterimi znamkami pritožnice; to pa je podobnost, ki ni uravnotežena s konceptualno razliko med nasprotujočimi si znamkami, saj je „predpostavka“, iz katere izhaja Sodišče prve stopnje, da povprečni italijanski potrošnik razpolaga z zadostnim znanjem angleškega jezika, ki mu omogoča prepoznati pomen pojma „BRIDGE“, zanesljivo napačna;
 - če torej nasprotujoče si znamke vsebujejo vsaj minimalno podobnost, bi morala biti identiteta proizvodov in velik razlikovalni učinek znamk pritožnice predmet presoje verjetnosti zmede.

2) Napačne uporabe člena 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94, ker Sodišče prve stopnje ni upoštevalo besedne znamke št. 642952 THE BRIDGE pritožnice;

— kar zadeva besedno znamko THE BRIDGE je pritožnica predložila zadostne dokaze o uporabi, da je izkazala resno in dejansko uporabo obravnavane znamke v smislu določbe 22(2) Uredbe št. 2868/95;

— Sodišče prve stopnje naj bi napačno uporabilo člen 43(2) in (3) Uredbe 40/94, ker ni vsebinsko obravnavalo dokumentov, ki jih je predložila pritožnica v potrditev uporabe njene znamke, ampak se je omejilo na potrditev, da je odbor za pritožbe ravnal pravilno, ko ni upošteval te znamke, ker pritožnica ni izkazala trajne uporabe v vseh petih letih, na katere se nanaša, ker to ni zahtevano z zakonom.

3) Napačne uporabe členov 15(2)(a), 43(2) in (3) Uredbe 40/94, ker Sodišče prve stopnje ni upoštevalo figurativne znamke št. 370836 BRIDGE pritožnice;

— dokazi o uporabi, ki jih je predložila pritožnica in s katerimi je izkazala dejansko uporabo znamke THE BRIDGE bi morali veljati za zadostne tudi za izkaz uporabe znamke BRIDGE;

— v vsakem primeru je treba figurativno znamko BRIDGE pritožnice obravnavati kot „obrambno“ znamko v smislu italijanske zakonodaje na področju znamk in zanjo ni potreben dokaz uporabe;

— Sodišče prve stopnje naj bi napačno sprejelo trditve, ki jih je najprej navedel samo UUNT v svojem odgovoru na tožbo (in zato v vsakem primeru nesprejemljive), po kateri naj bi bil institut obrambne znamke neskladen s sistemom varstva znamk Skupnosti. V resnici različni argumenti kažejo na skladnost instituta „obrambnih“ znamk s sistemom Skupnosti.

4) Napačne uporabe člen 8(1)(b) Uredbe 40/94, ker je pritožnica lastnica vrste znamk, ki vse vsebujejo pojem „bridge“ (serija znamk), kar povečuje verjetnost zmede med temi znamkami na splošno in znamko BAINBRIDGE;

— Sodišče prve stopnje je kljub priznanju, da bi bilo dejstvo, da je pritožnica lastnica „družine“ serije znamk, ki vsebujejo znak „Bridge“, načeloma pomembno pri presoji obstoja verjetnosti zmede v obravnavanem primeru, opustilo upoštevanje teh znamk, ker so bile samo registrirane ne pa tudi uporabljane, čeprav je v resnici uporaba teh znamk okoliščina, ki ne vpliva na dejstvo, da je te znamke treba šteti za „serijo“.

Tožba, vložena 29. maja 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-239/06)

(2006/C 178/38)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: G. Wilms, C. Cattabriga, L. Visaggio, zastopniki)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da ni izračunala in plačala lastnih sredstev, ki jih neupravičeno ni pobrala zaradi enostranske oprostite uvoznih carin, ki veljajo za material, ki se uporablja za vojaške namene, in zamudnih obresti, ki jih dolguje zato, ker navedenih lastnih sredstev ni pravočasno dala na razpolago Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz členov 2, 9, 10 in 11 Uredbe (EGS, Euratom) št. 1552/89, in ustreznih določb Uredbe (ES, Euratom) št. 1150/2000.

— Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov.